

Дещо поліпшила свої позиції Україна й у рейтингу "Індекс сприйняття корупції". Згідно аналізу Transparency International, Україна набрала 32 бали зі 100 можливих і посіла 122 місце за підсумками 2018 року.

Дослідивши місце України в міжнародному економічному середовищі, можна дійти висновку, що країна повільно прогресує у всіх світових рейтингах, але відчутно відстає від розвинутих країн, хоча в неї є всі можливості стати лідером.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ

Вінницька О.А.

к.е.н., доцент

Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини

Чолинець Я.В.

студентка Уманського державного
педагогічного університету

імені Павла Тичини

м. Умань, Україна

Фінансовий ринок є важливим постачальником ресурсів у реальний сектор економіки. На сучасному етапі розвитку світового фінансового ринку пріоритетним стає розроблення нового змісту, методів дослідження процесів розвитку міжнародного фінансового ринку.

Одним з найбільш важливих постачальників ресурсів у реальний сектор економіки є світовий фінансовий ринок (СФР). За останні роки він набув великих змін, адже основною причиною цього є фінансова криза ХХІ ст. Функції світового фінансового ринку виконують фінансові посередники, які акумулюють тимчасово вільні грошові ресурси, здійснюють їх трансформацію

та надають кредити суб'єктам господарювання. Світовий фінансовий ринок є глобальною системою акумулювання вільних фінансових ресурсів та надання їх позичальникам із різних країн на принципах ринкової конкуренції. Сьогодні цей ринок набув величезних масштабів і перетворився на одне з найважливіших джерел фінансових ресурсів, став визначальним фактором господарського життя всіх без винятку країн світу. Ті країни, що мають велику частку небанківського фінансового посередництва або яка останнім часом дуже швидко розвивається, заслуговують окремої уваги та глибокого дослідження.

Сучасний рівень розвитку фінансового ринку має багато етапів та передумов. До основних передумов формування фінансового ринку можна віднести:

- розвиток альтернативного сектора економіки;
- комерціалізація банківської сфери;
- скасування монополії зовнішньої торгівлі;
- відсутність державного регулювання операцій з цінними паперами.

Це дасть змогу насамперед послабити платоспроможний попит, що вже формується на ринковій основі.

В умовах структурно-технологічної незбалансованості економіки, монополізації виробництва, посилення інфляції відбувається активна диференціація платоспроможного попиту: основна маса нагромаджень сконцентрована у фінансовому секторі економіки й підприємств нефінансового сектору, що спеціалізуються у сфері обміну.

Для того, щоб глибше дослідити питання світового ринку було враховано таку документацію: РФБ США, Європейський центральний банк, Рада світової організації комісії з цінних паперів.

Необхідно звернути увагу на розрізнення фінансових установ, які є небанківськими. Наприклад, як зазначає щорічно звіт Ради Фінансової стабільності, що представляє США, їх розбивають на окремі інституції: інвестиційні фонди (страхові та пенсійні фонди), публічні фінансові інституції, центральні банки [1].

Фінансовий ринок та світові відносини у фінансових компаніях, фонди грошового ринку склали найвищий грошовий відсоток доходу, цей грошовий відсоток рахується відповідно до активів інших фінансових установ, які представлені у загальному обсязі. Такі фінансові установи, які представляють грошовий ринок загалом зосереджені в США і Європі, на які разом припадає майже 80 % всіх фондів грошового ринку в макро масштабі [2].

Необхідним зазначити той факт, що діяльність НБП на початок 2016 року знаходилась на рівні 101 % від показника ВВП 20 країн Євросони, США, Великобританії тощо. Зазначимо, що у 2017 році ця цифра була на рівні 110 %. Отже, фінансові посередники не досягли рівня своєї діяльності докризового періоду [4].

Існують країни, де НБП є основними фінансовими установами, адже їх частка є більшою ніж в два рази за ВВП, це Голандія, Люксембург і Швейцарія. Зауважимо, що ці країни також мають відносно великі банківські системи відносно до їх ВВП [4].

Слід зазначити, що існують і такі країни, де НБП є невеликими порівняно з рівнем ВВП, він залишається нижче 30 % на початок 2018 року (Північна Африка, Південна Африка, Індонезія, Мексика) [3].

З метою створення фінансової системи, здатної забезпечувати стійкий економічний розвиток за рахунок ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці на основі розвитку повноцінного ринкового конкурентоспроможного середовища відповідно до стандартів ЄС і Національним банком України була розроблена комплексна програма розвитку фінансового сектора України до 2020 року. Досягнення мети буде забезпечуватися шляхом реалізації різних взаємопов'язаних заходів, спрямованих на комплексне реформування фінансового сектору. В основу програми покладені наступні принципи:

- незалежність та ефективність роботи системи, здійснення нагляду на основі оцінки ризиків;
- прозорість і високі стандарти розкриття інформації учасниками фінансового сектора;

- відповідальність та довіра між учасниками фінансового сектору;
- цілісність фінансової системи, всебічний захист прав кредиторів, споживачів та інвесторів [5, с. 3].

Для впровадження цих принципів потрібно провести ряд реформ в банківській системі, економіці, політиці. Одним з основних завдань є ліквідація корупції та «тіньової економіки» на всіх рівнях, неможливості їх поширення в різних сферах. Органам державної влади необхідно розробити і прийняти єдину стратегію розвитку фінансового сектора України. Поліпшення стану фондового ринку, залучення населення до інвестиційної діяльності та капіталовкладень з боку іноземних інвесторів в Україні можливе лише за стабілізації економічної та політичної ситуації.

Список літератури:

1. Звіт за результатами моніторингу тіньового банкінгу Ради фінансової безпеки США // Офіційний сайт Ради фінансової безпеки США [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_131114.pdf
2. Звіт Європейського центрального банку // Офіційний сайт Європейського центрального банку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scrops/ecbocp105.pdf>
3. Школьник І. О. Фінансовий ринок: сучасний стан і стратегія розвитку : монографія // І. О. Школьник. – Суми : Мрія; УАБС НБУ, 2008. – 347 с
4. Ватаманюк З. Г. Небанківські фінансові інститути у перехідних економічних системах / З. Г. Ватаманюк, О. Л. Дорош // Фінанси України. – 2003. – № 8. – С. 77 – 87.
5. Комплексна програма розвитку фінансового сектору України до 2020 р. Постанова правління НБУ від 18.06.2015 р. № 391 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=>

ГЕНЕРАТОР ММ-ДИАПАЗОНА НА ВОЛНОВОДНО-ЩЕЛЕВОЙ ЛИНИИ

Волошин Ю.А.

аспирант кафедры радиоэлектронных и биомедицинских
компьютеризированных средств и технологий

Кулиш С.Н.

профессор кафедры радиоэлектронных и биомедицинских
компьютеризированных средств и технологий, Национальный аэрокосмический
университет им. М.Е. Жуковского «ХАИ»

ММ-технология началась в 60-х годах с открытием в физике полупроводников, когда американский ученый Джон Ганн [1] обнаружил эффект возникновения спонтанных колебаний тока в образцах арсенида галлия (или фосфида индия) при приложении к ним сильного электрического поля, что дало предпосылку для практического применения в создании твердотельных генераторов СВЧ-диапазона [2,3].

Кроме эффекта Ганна было открыто явление ударной ионизации в p-n переходах, что послужило созданию лавинно-пролетных диодов (ЛПД) [4,5]. Для продвижения в область более высоких частот возникла необходимость в совершенствовании технологий полевых транзисторов и создания гетероструктур полупроводниковых материалов, что дало возможность развитию новой современной технологии High Electron Mobility Transistor (HEMT)[6,7].

Широкое применение ММ-техники обусловлено конкретными особенностями миллиметрового диапазона частот: удовлетворительными условиями распространения волн в пространстве; высокая разрешающая способность; малые габаритно-весовые показатели. Препятствием на пути сверхмассового распространения миллиметровой техники является: дорогостоящая комплектация; высокая доля высококвалифицированного ручного труда; технологическая проблема массового производства.